

Obrázek 1

4.2 Označení obrazů

Označení obrazů a názvy pohledů jsou uvedeny v tabulce 1.

Tabulka 1

Směr pohledu		Označení obrazu
Pohled ve směru	Pohled	
a	zepředu	A
b	shora	B (E) ¹⁾
c	zleva	C
d	zprava	D
e	zdola	E
f	zezadu	F

¹⁾ viz 5.4

Za hlavní obraz se volí takový pohled na zobrazený předmět, který obsahuje nejvíce informací. Zde je to obraz A při pohledu ve směru a (viz obrázek 1 a tabulka 1), který ukazuje celkově charakteristický tvar součásti z hlediska funkce, výroby a celkového uspořádání. Poloha ostatních obrazů vzhledem k hlavnímu obrazu na výkrese závisí na zvolené metodě promítání (metoda promítání 1, metoda promítání 3, metoda šipek). Při aplikaci není vždy nutné zobrazovat všech šest obrazů „A“ až „F“. Jsou-li potřebné další pohledy (nebo řezy), rozhodují tato kritéria:

- počet pohledů a řezů má být minimální, a to jen takový, který je nutný z hlediska úplného zobrazení předmětu;
- musí být vyloučeny zbytečné duplicity.

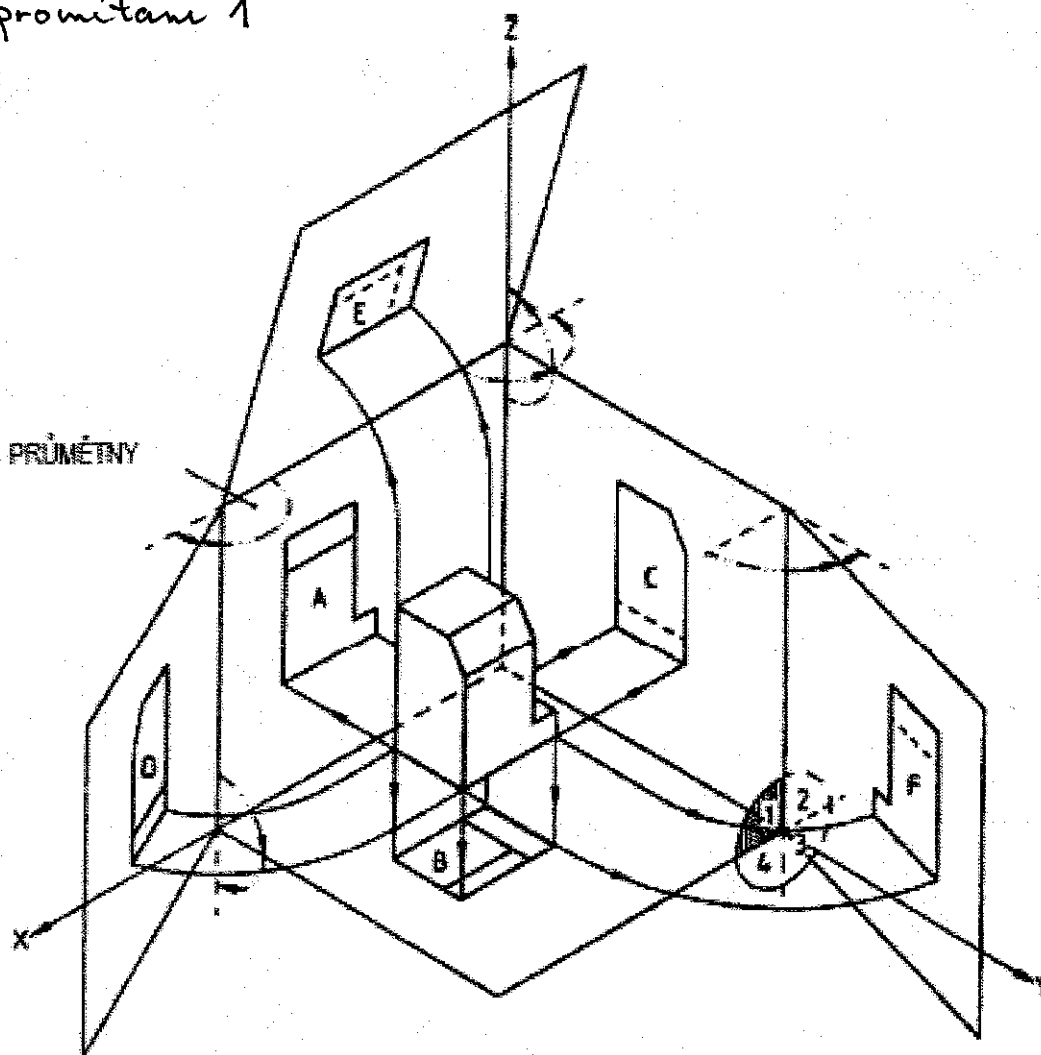
5 Metody zobrazení

5.1 Metoda promítání 1

Metoda promítání 1 je pravouhlé promítání, při němž leží zobrazovaný předmět (obrázek 1) mezi pozorovatelem a souřadnicovými rovinami na něž se předmět pravouhle promítá (viz obrázek 2).

Umístění obrazů ve vztahu k hlavnímu obrazu (obrazu zepředu) „A“ je dáno otáčením jejich průmětů kolem os, které jsou shodné se souřadnicovými osami v souřadnicové rovině (průmětně), do níž se promítá obraz zepředu „A“, nebo jsou s nimi rovnoběžné (viz obrázek 2).

Metoda promítání 1

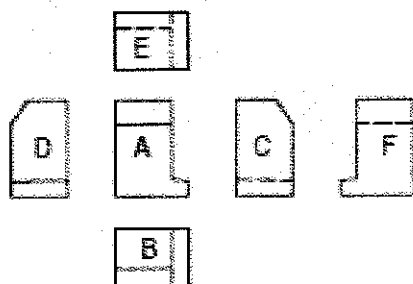

Obrázek 2

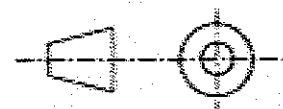
Proto jsou na výkrese ve vztahu k hlavnímu obrazu „A“ ostatní obrazy uspořádány následovně (viz obrázek 3):

- obraz B: pohled shora je umístěn pod;
- obraz E: pohled zdola je umístěn nad;
- obraz C: pohled zleva je umístěn vpravo;
- obraz D: pohled zprava je umístěn vlevo;
- obraz F: pohled zezadu je umístěn vpravo nebo vlevo.

Značka pro označení této metody na výkrese je na obrázku 4.

Obrázek 3

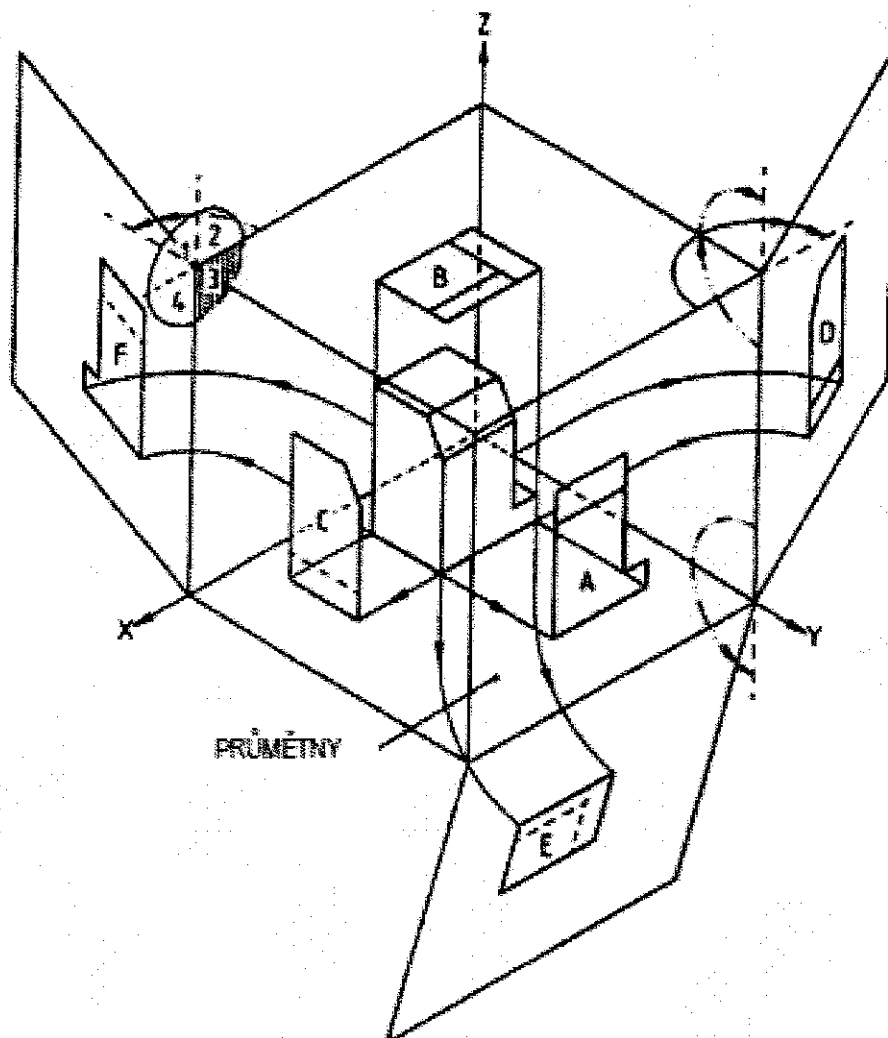

Obrázek 4

5.2 Metoda promítání 3

Metoda promítání 3 je pravouhlé promítání, při němž leží zobrazovaný předmět (obrázek 1) z pohledu pozorovatele za souřadnicovými rovinami, na něž se předmět pravouhle promítá (viz obrázek 5).

Umístění obrazů ve vztahu k hlavnímu obrazu (obrazu zepředu) „A“ je dáno otáčením jejich průmětů kolem os, které jsou shodné se souřadnicovými osami v souřadnicové rovině (průmětně), do níž se promítá obraz zepředu „A“, nebo jsou s nimi rovnoběžné (viz obrázek 5).

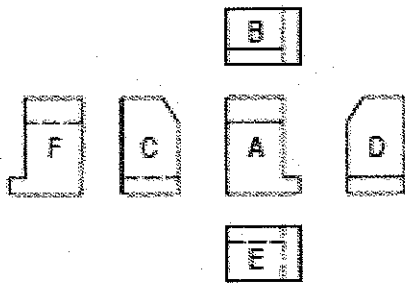

Obrázek 5

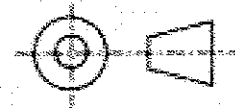
Proto jsou na výkrese ve vztahu k hlavnímu obrazu „A“ ostatní obrazy uspořádány následovně (viz obrázek 6):

- obraz B: pohled shora je umístěn nad;
- obraz E: pohled zdoia je umístěn pod;
- obraz C: pohled zleva je umístěn vlevo;
- obraz D: pohled zprava je umístěn vpravo;
- obraz F: pohled zezadu je umístěn vpravo nebo vlevo.

Značka pro označení této metody na výkrese je na obrázku 7.

Obrázek 6

Obrázek 7

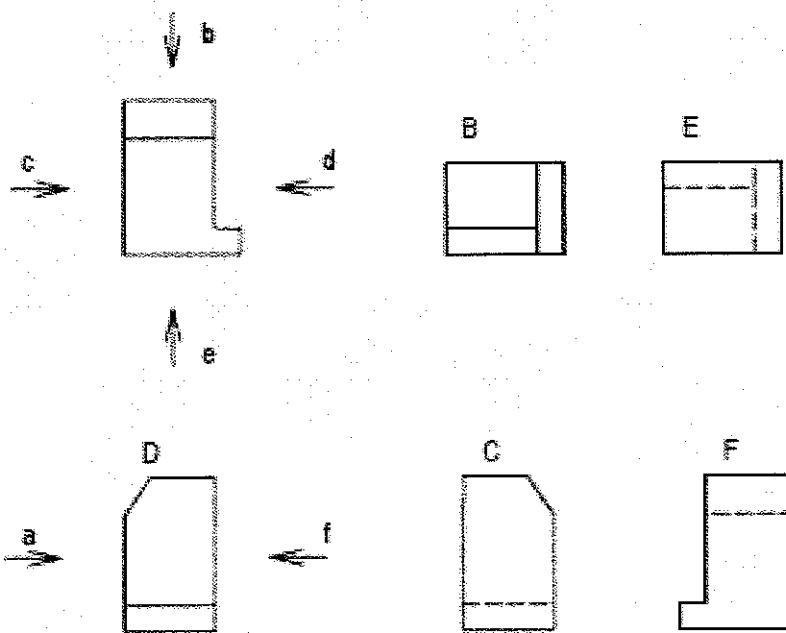
5.3 Metoda odkazových šipek

Není-li možné, aby obrazy odpovídaly umístěním metodě promítání 1 ani metodě promítání 3, umožňuje použití metody odkazových šipek uspořádat různé obrazy nezávisle.

S výjimkou hlavního obrazu se každý pohled označí v souladu s obrázkem 1 písmenem velké abecedy. Písmena malé abecedy označují na hlavním obraze směry dalších pohledů, jejichž obrazy jsou označeny shodnými písmeny velké abecedy umístěnými bezprostředně vlevo nad příslušným obrazem.

Označené obrazy mohou být uspořádány nezávisle na hlavním obraze (viz obrázek 8). Nezávisle na směru pohledu musí být písmena velké abecedy (viz ISO 3098-1) označující obrazy vždy orientovány tak, aby se četly v obvyklém směru čtení výkresu.

Značka pro označení této metody na výkrese není stanovena.

Obrázek 8

5.4 Zrcadlové pravouhlé promítání

Zrcadlové pravouhlé promítání¹¹ je pravouhlé promítání, při němž se zobrazovaný předmět (viz obrázek 1) promítá jako obraz v zrcadle (nahoru otočeném), jehož plocha je rovnoběžná s horizontální rovinou předmětu (viz obrázek 9).

¹¹ Tato metoda se přednostně užívá ve stavebnictví.

Příloha A (normativní)

Proporce a rozměry značek

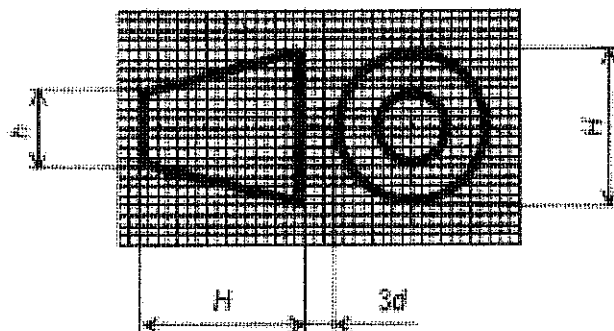
A.1 Víceobecné požadavky

Na velikost značek uvedených v této části ISO 5456 stejně jako na další údaje uvedené na výkresu (kóty, mezní úchytky atd.) se vztahují pravidla uvedená v ISO 3461-2.

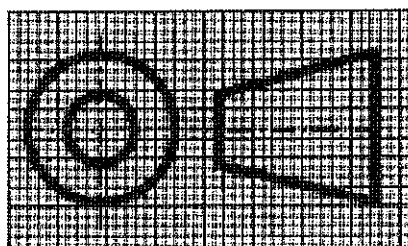
A.2 Proporce

Značky musí být kresleny v souladu s obrázky A.1, A.2 a A.3.

Pro zjednodušení se mohou osy vynechat.

Obrázek A.1

Obrázek A.2

ČSN EN ISO 5456-2

A.3 Rozměry

Řada velikostí značek a doplňujících údajů musí odpovídat rozměrům podle tabulky A.1.

Tabulka A.1

Rozměry v milimetrech

Velikost čísel a písmen velké abecedy (a/nebo písmen malé abecedy a malý průměr základny kužele, b)	3,5	5	7	10	14	20
Tloušťka čar značky, d'	0,35	0,5	0,7	1	1,4	2
Tloušťka čar písma, d						
Velký průměr základny kužele a výška kužele, H	7	10	14	20	28	40